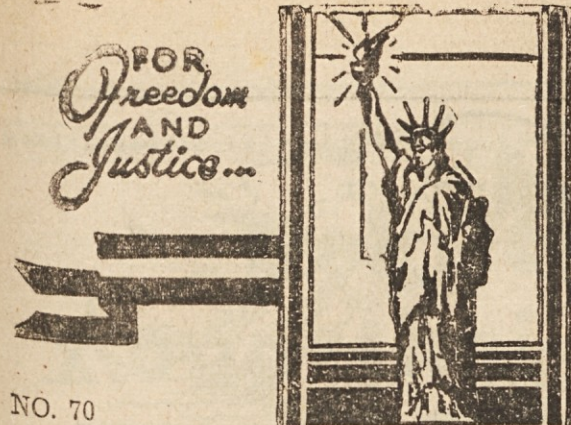




Valentine Pavlic
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, APRIL 10, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Ky naj bo skrbnejši

Nepazljivost, zanikrnost in izdaja so omogočile rdečim uspehi pri napadu na Quang Triju. Namesto, da bi vlada v Saigonu napravila odločen red, govori Ky in Van Thieu o vpadu v Severni Vietnam.

CLEVELAND, O. — Pretekli teden se je zgodilo v Vietnamu nekaj, kar ne postavlja saigonskih generalov s Kyjem na čelu v lepo luč.

Na gornjem robu Južnega Vietnama leži provinca Quang Tri z glavnim mestom istega imena. Meji na znano demilitarizirano cono ob 17. vzporednici. Naša obveščevalna služba je že davno dognala, da bi se severnovietnamska armada rada postarila te province, najbrže v želji, da tam postavi svojo rdečo vlado za Južni Vietnam. Tako vlada bi bila vietnamskim komunistom potrebna, ker bi pomnila konkuenco saigonski vladi. General Westmoreland je radi tega poslal v to provinco ali blizu nje okoli 35.000 marinov, ki se pa niso utaborili v glavnem mestu Quang Tri. Mesto je pod upravo saigonske vlade in njene armade.

Človek bi mislil, da bodo saigonski generali vedeli, na kako nevarni točki taborijo njihove četete, in da jih bodo držali v vedni pripravljenosti, saj so komunisti to mesto že večkrat napadli. Pa se je zgodilo ravno nasprotno: saigonske četete so slabo zavarovale Quang Tri, zato so pa tam imele taborišče, kjer so konfinirale rdeče terence in partizane, kar so jih nalovile. Tako se je v taborišču nahajalo 200-300 komunističnih aktivistov, in to samo dobrih 15 milj od demilitarizirane cone!

Kdor le malo pozna komunizem, ve, kako zelo si komunisti prizadevajo, da rešijo svoje ljudi iz ječ in taborišč. V ta namen tvegajo vse. To dobro vemo tisti, ki smo med vojno živeli v Jugoslaviji. To bi morali vedeti tudi člani saigonske vlade in naročiti četam, naj aktiviste premaknejo na jug, stran od demarkacijske cone. To se ni zgodilo in tako je postalo cilj osvobodilne akcije, ki jo je uspešno izvedla severnovietnamska armada. Osvobodila je aktiviste in pri tem še pobila precej saigonskih vojakov. Če to ni škandal prve vrste, kaj naj bo potem še škandal?

Kako je pa reagiral general Ky na to? Zarepenčil se je in zahteval vojaški vdor v Severni Vietnam, ki naj ga seveda izvršijo Amerikanci in ne saigonske četete! Temu se pravi po naše pustolovščina in čas je že, da naši odgovorni generali in diplomatje povedo Kyju, kar je treba. Če mu ni prav, naj se pa sam brani pred njegovimi rdečimi rojaki.

I. A.

Desetino prebivalstva Jugoslavije je po veri muslimansko.



Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno, hladno. Najvišja temperatura 57.

Novi grobovi

Antoinette Sankovich

V petek je umrla v Holy Family Cancer Home Antoinette Sankovich s 1104 E. 74 St., stara 70 let, rojena na Dunaju, od koder je prišla pred 61 leti. Tukaj zapuša moža Andrewa, hčere Emily Mayhugh, Roseann Fabrick, Dorothy Vidmar, Bertho Bahcic in Betty Marino, sinove Jamesa, Williama in Johna, 22 vnukov, 5 pravnukov in sestro Ann Bell. Pogreb bo v torek ob devetih dopoldne iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkvi sv. Franciška ob 9:30, nato na pokopališče All Souls.

Dorothy Nagy

V soboto je doma umrla Dorothy Nagy s 26186 Center Ridge Rd., stara 65 let, rojena na Madžarskem, od koder je prišla kot mlado dekle. Delala je pri Leece-Neveille in bila tako znana med našimi ljudmi. Zapuša hčer Helen Greenhaner, v St. Mary's, Pa. Pogreb bo v torek ob enajstih iz Zakraskovega pogrebnega zavoda na pokopališče Brooklyn Hts.

Nick Franke

Na svojem domu, 10909 Sandusky Ave., je umrl 78 let stari Nick Franke, rojen na Hrvaškem, od koder je prišel sem pred 55 leti, do svoje upokojitve zaposlen pri Willard Storage Battery Co., vdovec po lani v novembru umrli ženi Mary, oče Mrs. Steffie Danahy, Geralda in Alberta, stari oče, brat Johna (Calif.). Pokojnik je bil član HBZ št. 99. Pogreb je iz Ferfolia pogreb. zavoda danes ob 8:30 zjutraj, v cerkev sv. Treh kraljev ob devetih, nato na Kalvarijo.

John Bogdon

V soboto je nenadno umrl na svojem domu na 3677 E. 57 St. 25 let stari John Bogdon, roj. v Clevelandu, geometer za mesto Cleveland, pastorek Johna Gucanac, sin Henriette, roj. Przyborowicz, brat Julieanne in Jeromica, vnuk Petra in Frances Gucanac iz Newburgha. Pogreb bo v sredo ob 8:30 iz L. Ferfolia pogreb. zavoda, v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, nato na Kalvarijo.

Mildred Kothera

V Trumbull Memorial bolnici

v Warrenu je po kratki bolezn umrla 62 let stara Mildred Kothera s 412 A. Newton Drive, Newton Falls, Ohio, roj. Poloncia v Clevelandu, žena Williama, mati Alicie Jenkins, stara mati, sestra Christine in Clare Laws. Bila je članica ADZ št. 22. Pogreb je iz L. Ferfolia pogreb. zavoda danes dopoldne ob 9:30, v cerkev sv. Katarine ob desetih, nato na Kalvarijo.

Rudolf Gross

Sinoči je umrl na svojem domu na 1191 E. 61 St. Rudolf Gross. Pogreb bo v oskrbi Zakraskov pogrebni zavod. Podrobnosti jutri.

Mary Obat

Umrli je Mary Obat, roj. Slobodnak v Zumberku na Hrvaškem, žena Johna, mati Mrs. Nicholas Rescic, Johna in pok. Joseph, sestra Mrs. Mark Fumic, Mrs. Merl Haight, Mrs. Albert Vaughn, Andrewa Boyda, Mrs. John Relic, stara mati Mrs. Violet Seketa, Lois in Linde Obat, 2-krat pramati tačka Nicka Rescica in Mary Obat. Pokojna je bila članica HKZ št. 14, bratovščine sv. rožnega venca in Gospodinskega kluba pri HND na St. Clair Avenue. Pogreb bo iz Golubovega pogreb. zavoda v sredo ob 8:30, v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. ob devetih, nato na Kalvarijo.

Powellova pritožba zavržena

WASHINGTON, D.C. — Zvezni sodnik G. L. Hart je odklonil pritožbo A. C. Powella proti izključitvi iz Predstavnikega doma, češ da je po ustavi v naši deželi sodna oblast popolnoma ločena od zakonodajne.

Powell je ponoven kongresni kandidat v svojem volivnem okraju na posebnih volitvah danes in bo brez dvoma z veliko večino izvoljen.

Vino staro 227 let pride napredaj

LONDON, Vel. Brit. — Prav v kratkem pride v Londonu na dražbo 227 let staro vino, žal samo v eni steklenici, ki se nahaja v vinski kleti grofa Hope. Grof ima še dve steklenici, ki sta pa za nekaj let "mlajši".

Humphrey čistil pota do De Gaulla v Parizu

Predsednika francoske republike je nazval prijatelja Združenih držav in moža velikega pogauma, ki ga Johnson visoko ceni.

PARIZ, Fr. — Podpredsednik Hubert H. Humphrey se je iz Berlina podal v Pariz, kjer je v razgovoru z vlado in s predsednikom De Gaulleom skušal odstraniti ovire obstoječim sporom in graditi mostove k prijateljstvu. De Gaulle je nazval velikega moža poguma, ki ga predsednik ZDA L. B. Johnson visoko spoštuje.

Podpredsednik Humphrey je govoril nekoliko eno uro privatno z De Gaulleom in ta razgovor je potekal v prijateljskem duhu, kot poročata obe strani. Razpravljala sta o sporazumu o prepovedi prodaje in kupovanja atomskega orožja, o Evropi na splošno in posebej o pošiljanju sovjetskega orožja v afriško Alžirijo. Razgovor sam ni rešil nobenega od spornih vprašanj, to tudi ni bil njegov namen, ustvariti pa je vendar bolj prijateljsko in mirnejše ozračje. To je bilo v zadnjih letih med Parizom in Washingtonom večjih res polno napetosti.

Ko se je podpredsednik Humphrey vozil skozi Pariz v okviru uradnih svečanosti, ki so ob takih priložnostih v navadi, je precejšnje število levičarjev, nasprotnikov vojne v Vietnamu, demonstriralo in od daleč metalo jajca in paradižnike proti koloni avtomobilov. Policija je vendar demonstrante trdno držala pod nadzorom in ne Humphrey ne njegov avtomobil nista bila ničesar deležna. Nekaj zadet je bil avtomobil, v katerem se je vozil predsednik vlade Pompidou, ki je bil tudi v sprevodu ameriškega gosta.

U Tant obiskal papeža, nato odpotoval v Azijo

RIM, It. — Glavni tajnik ZN U Tant se je v petek razgovarjal v Vatikanu s papežem Pavlom VI., nato pa je odpotoval za dva tedna v Azijo, kjer bo obiskal razna glavna mesta.

APOLLO POMANJKLJIV V ZAMISLI IN V IZDELAVI

Posebna 8-članska komisija je včeraj po sedmih tednih dela objavila obširno poročilo o vzrokih nesreče, ki je zahtevala 27. januarja letos smrt treh astronautov v vesoljskem vozilu Apollo I. Dognala je, da je vesoljsko vozilo bilo pomanjkljivo tako v zamisli, v podrobnih načrtih, kot tudi v sami izdelavi. Ogenj v kabini naj bi povzročil kratek stik pod sedežem astronauta Grissoma.

CAPE KENNEDY, Fla. — Včeraj je 8-članska komisija objavila 3.000 strani dolgo poročilo o preiskavi nesreče, ki je 27. januarja letos končala življenje treh ameriških astronautov v vesoljskem vozilu Apollo pri njegovem preskušanju na vrhu rakete Saturn I. V kabini vesoljskega vozila je nastal nenaden ogenj, ki je tako naglo zajel ves prostor, da se astronauti niso mogli rešiti. Komisija je prišla do zaključka, da je požar povzročil kratek stik pod sedežem astronauta Grissoma, vodnika vesoljske ladje. Iskre kratkega stika so zažgale naglo gorljiv material, ki ga je bilo v kabini dosti. Predno so astronauti ogenj opazili, je bil ta že tako obsežen, da ga ni bilo mogoče več pogasiti. Iz kabine se po sodbi komisije ne bi mogli rešiti, tudi če bi požar opazili preje, ker ne bi bilo za odpiranje te dovolj časa.

Komisija je precej ostra v kritiki celotnega programa Apollo. Vesoljsko vozilo je bilo "pomanjkljivo v zamisli, v podrobnih načrtih in v izdelavi". NASA je bila premalo vestna pri nadziranju programa kot tudi pri izdelavi samega vesoljskega vozila. Izdelava je bila precej zanikrna. Vodstvo programa Apollo ni priznalo nevarnosti pri preskušanju vesoljskega vozila, zato tudi ni v zadostni meri za njo poskrbelo.

Komisija, ki ji je načeloval dr. Floyd L. Thompson je navedla med vzroki nesreče: zapečatenost kabine, napolnjeno s 100-odstotnim kisikom pod velikim pritiskom, preveč gorljivega materiala v vesoljskem vozilu, izpostavljenost električnega napeljava v vesoljskem vozilu, izpostavljenost napeljava vnetljive in razjedajoče tekočine za hlajenje vesoljskega vozila, nezadostne priprave za pobeg iz vesoljske ladje, nezadostne priprave za reševanje in zdravniško pomoč. Poročilo komisije je bilo izro-

Iz Clevelanda in okolice

Družinska sreča—

Pretekli četrtek se je v Grace Hospital na zahodni strani mesta rodil g. Marchello Lumpertu in ge. Elizabeti, 3142 W. 86 St. sinček, prvorojenec. Krstili ga bodo na Marchello. Cestitamo!

Prijazen obisk—

Ga. Anica Franks iz Ljubljane, ki je na obisku v Clevelandu, je v spremstvu ge. Petriceve in ge. Tavžljeve pretekli petek obiskala naš urad. V nekaj dneh se vrne v Slovenijo. Pred odhodom se enkrat lepo pozdravlja vse clevelandske prijatelje in znanke.

Seja—

Skupne podružnice SZZ imajo v sredo ob enih popoldne sejo v St. Clair Recreation Centru.

Iz bolnice—

Mrs. Nettie Strukel se je vrnila iz bolnice in se nahaja na 14322 Aspinwall Ave.

Asesment—

Tajnica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo danes od 5.30 popoldne do 7. zvečer pobirala v šoli sv. Vida asesment in obračunavala za banketne vstopnice.

Seja—

Podr. št. 15 SZZ ima v sredo ob pol osmih zvečer sejo v SND na E. 80 St.

Solo so žažgali—

Včeraj zgodaj zjutraj je požar uničil starejši del Giddings osnovne šole na jugovzhodni strani mesta. Po vsem sodeč je bil ogenj podtaknjen. Škode je okoli četr milijona dolarjev. Elizu tisoč šolarjev danes in predvidoma jutri ne bo imelo pouka, nato pa bodo razmeščeni po sosednjih šolah. Šolski odbor sodi, da šola ne bo obnovljena in uporabna za reden pouk vsaj dve leti.

Seja—

Podr. št. 25 SZZ ima nocoj ob sedmih sejo, po njej pa zabavo. Društvo Danica št. 11 ADZ ima jutri, v torek, svojo mesečno sejo ob običajni uri.

Komisija ZN zapustila nejevoljna britski Aden

RIM, It. — Komisija ZN, ki je prišla 1. aprila na povabilo Velike Britanije v Aden v Arabiji, je tega pretekli petek zapustila in pri tem ostro obsodila Veliko Britanijo, ki da ni hotela poskrbeti za potrebno sodelovanje z njo. Adenski nacionalisti so oklicali še pred prihodom komisije splošni štrajk in se nato spustili v odpr boj z britanskimi oblastmi.

Britansko vojaštvo je z odločno roko poravnalo red in nudi vso oporo Južno-arabski federaciji, katere del naj bi bil tudi Aden. Taki rešitvi se upirajo nacionalisti, ki jih ščeva egiptovski Naser, ki bi sam rad dobil Aden v roke. Proti temu je seveda savdski kralj Fejsal, pa tudi vodniki drugih držav v sosedstvu.

Komisija se je pred odhodom zelo nepovoljno izjavila o Veliki Britaniji in njeni politiki; ni marala iz Adena v London, ampak je odletela preko Rima, kjer je imela kratek razgovor z U Tantom, v švicarsko Ženevo.

Več moških

BALTIMORE, Md. — Raziskave kažejo, da umrje zaradi bolezni srca sorazmerno več moških kot žensk, posebno po doseženi starosti 40 let.

Razmere v domovih za ostarele bolnike zmeraj večji škandal

nih količinah. So pa tudi sludžaji, da so ostareli opravljalilažja dela brez primerne odškodnine.

Zrtve takega sistema pa niso samo ostareli. Brezvestni upravitelji domov, nekateri zdravniki in nekatere lekarne so se kar povezali, da skupno goljufajo federalno bolniško zavarovanje. Zdravniki izdajajo recepte za bolezni, ki jih ni, lekarne delajo račune za zdravila, ki jih ne dobavljajo ali pa samo deloma; "dobičke", ki izvirajo iz takih umazanih poslov, si pa delijo med seboj.

Tako in podobno vsebino imajo pritožbe. Kaj bi pripomnili?

Najprvo je treba poudariti, da je marsikatera pritožba tudi pretirana. Zato je upravičena zahteva organizacij domov za ostarele, da je treba vse slučaje preiskati. Seveda bodo pa preiskave tudi potrdile, da je v tožbah tudi veliko resnice.

Največ škode imajo pa dobri domovi za ostarele, kajti prišli so v slabo družbo in ne

vidijo še pota, kako bi se te družbe znebili.

Na boljšem so zdravniki in lekarne, ki so se po svojih organizacijah že oglašili in zahtevajo temeljito preiskavo in kaznovanje vseh prekrškov zakona in sklenjenih pogodb. Ohajske zdravniške organizacije so med prvimi, ki zahtevajo takojšnje preiskave. Do besede bodo hotele priti tudi organizacije bolniških sester, kajti tudi bolniške sestre so prizadete, ker morajo prenašati razmere, ki bi o njih ne smele molčati.

Upajmo, da Kongres ne bo zadel samo preiskal, ampak da bo tudi vplival na državne in občinske socialne urade, da bodo temeljiteje pazili, kaj se godi v domovih, kot so to delo opravljali do sedaj.

Če ne bo to pomagalo, bo pa treba določiti za vsak dom, ki sprejema ostarele, posebnega varuha ostarelih, ki bo branil njihove pravice. Tako kontrola bo nadležna domovom, ki ne vršijo svoje dolžnosti. Bo pa vsaj preprečila take škan-dale kot se godijo sedaj na tem polju socialne zaštite.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 70 Monday, April 10, 1967

Jezikovna pravda v Jugoslaviji

Je stara ravno toliko let kot Jugoslavija. L. 1918 so bili vsi tako navdušeni nad narodno edinostjo, da se jim je zdelo čisto pravilno, da postane srbsčina uradni jezik prvega razreda, drugi jeziki pa naj bodo ravnopravni, kjer se pokaže potreba. S tem pa niso bili kmalu zadovoljni vsi, ki se ne štejejo za Srbe. Nezadovoljnost je dobivala različne oblike, kakor so jih pač zahtevale razmere.

To se ni spremenilo tudi pod komunističnim režimom. Kot je bila v medvojni Jugoslaviji srbsčina uradni jezik kraljevine v duhu narodne in državne edinosti, tako je obdržala isti položaj pod komunizmom, za spremembo v duhu "bratstva in edinstva". Kot pred vojno, se je nezadovoljnost pojavljala tudi pod komunizmom. Zdi se nam, da so v Ljubljani že lani rohneli na vseh oglih v obrambo slovenščine. Ko je človek poslušal takratne proteste, se mu je zdelo, da se slovenščini še nikoli v zgodovini ni tako slabo go-dilo kot pod komunizmom. Da so za tako stanje odgovorni deloma tudi Slovenci sami, to so takratni križarji za slovenščino čisto spregledali. Vsekakor se v Beogradu radi tega niso razburjali, saj so v slovenskih komunistih še zmeraj videli trdnjavo "bratstva in edinstva".

Ko so pa letos v Zagrebu zarogovili in zahtevali ravnopravnost hrvaščine tudi v zveznem središču, je pa takoj završalo v srbskih kulturnih krogih, ki so ravno tako vneto pobijali hrvaško stališče, kot so ga v Zagrebu zagovarjali. To je močno razburilo Tita in njegovo okolico. Začel je vihteti težko gorjačo nad hrvaškimi in srbskimi skrajneži in označil njihovo prekanje kot "nož v hrbet bratstvu in edinstvu". Dodal je, da režim kaj takega ne more in ne bo trpel. V strehi jugoslovanskega komunizma se je torej vnel ogenj in treba ga je gasiti.

Tak je sedanjí potek jezikovne pravde, naslikan v uradnih izjavah in grožnjah. Človeku se le čudno zdi, zakaj ravno sedaj toliko hrupa. Saj so se take stvari dogajale že takrat, ko so tovariši morali živeti v ilegali. Morda pa tiči za vso stvarjo kaj drugega?

Najprvo moramo vpoštevati, da so vsi jugoslovanski kulturniki hudo prizadeti po sedanjí gospodarski reformi. Zaprla jim je studence, odkoder so tekla sredstva za njihovo ne ravno slab življenjski standard. Sedaj viri usihajo in ni denarja ne za nosilce kulture ne za kulturne ustanove. Pri tem je pa še prišlo na dan, da je kulturen razvoj tako obsežen, da ga jugoslovansko gospodarstvo v svoji revščini ne more rediti. Za kulturnike so se tako trenutnim skrbem za obstoj pridružili še nič kako slabi izgledi na bodočnost. Kdo ne bi bil pri takem stanju nezadovoljen, kdo ne bi iskal prilik, da se znaša nad režimom, ki je vse to ustvaril in ki je za vse to odgovoren. Tako vsaj mislijo kulturniki. Kulturniki so zato postali najezani, sitni, razdražljivi, za-jedljivi, prepirljivi: nič jim ni prav ne v republikah ne v federaciji. Seveda se pa tudi med seboj ne božajo, kjerkoli se jim ponudi prilika za napade, jo izrabijo. Napadajo pa vse, kar jim pride pod roke, torej tudi federacijo.

V Zagrebu bodo pa kmalu praznovali pol stoletja, odkar se borijo proti Beogradu. To jim je prišlo v meso in kri. Kdo bi torej mogel zameriti zagrebškí kulturnikom, da so v ostri obliki postavili svoje jezikovne zahteve napram federaciji. Pravzaprav je to politično vprašanje. Ker pa ni dovoljena "politika v opoziciji", mora pač jezikovna pravda dati podlago za napade na Beograd.

Drugo okoliščino moramo tudi vpoštevati. Ravno se-daj imajo v Jugoslaviji volitve. Zanje pa ni režim ustvaril pravega razpoloženja. Sploh ne moremo razumeti režima, kako je sredi žrtve, ki jih nalaga reforma, mogel še razpi-sati volitve. Kako naj pa kandidatje tolažijo ljudi, ako vedo že naprej, da gredo volitve vladne kandidate? Ali ne bodo rajš-e volili kogarkoli samo ne vladnih ljubljencev? In še celo vrsto podobnih vprašanj bi lahko stavili. Jezikovna pravda je pa kot nalašč predmet, ki hitro razburka ljudi, tudi to bi moral režim vedeti.

Končno po slučaj Ranković še ni pozabljen v Srbiji in srbskih krajih. Tam še zmeraj nekaj tli pod pepelom znane amnestije. Ali niso morda ravno Rankovičevi pristaži z ve-seljem pograbili za hrvaški napad na Beograd, da razpalijo nacionalne strasti? Kje in kdaj pa naj najdejo ugodnejšo priliko in večje jamstvo za dober politični uspeh?

Za trenutno jezikovno pravdo med srbskimi in hrvaškimi kulturniki se torej skriva verjetno vse kaj drugega. Ni pa še toliko svobode v Jugoslaviji, da bi doma upali to kar naravnost povedati. Če bi lahko govorili naravnost, bi verjetno debata o spremembi ustave potekala precej dru-gače, kot poteka. Tega se pa režim najbolj boji. Ako se namreč Jugoslavija preuredi tako, da v zveznih organih ne bo odločalo glasovanje, ampak tudi sporazumevanje, potem ni samo pokopan monopol srbsčine v zvezni administraciji, ampak tudi steber komunizma, izražen v politični dikta-turi. Kjer namreč zavlada načelo sporazumevanja, tam ni

mesta za voljo večine, kaj šele take manjšine, kot je v Ju-goslaviji komunistična stranka.

Tito je menda začel ostro grmeti proti jezikovni prav-di. Se ga gotovo niso ustrašili. Saj je pred leti tudi grmel v Splitu proti vsem zlorabam v komunizmu, pa je njegove besede odnesla burja v Jadransko morje. Sedaj jih bo od-nesla iz Prištine in Peči in Albanijo, kjer bodo še globlje pokopane kot v morju.

Je pa jezikovna pravda vendarle po svoje pomembna: je barometer, ki pove, kakšne kanale dobiva nezadovolj-nost v Jugoslaviji, da se lahko izživi. Hudo bo takrat, ko bo kanalov zmanjkalo in bo morala butniti na drug način na plan.

Da so v Zagrebu začeli jezikovno pravdo ravno sedaj, je razumljivo tudi radi tega, ker so tam ravno ta mesec vo-litve, torej najbolj pripraven čas za obrambo vseh pravic in napadanje na vse, kar interesom škoduje. To je Tito tudi razumel, zato je pa jezikovno pravdo napadal ravno na volivnih shodih med — Arnauti! Hrvaški kulturniki bodo vsaj vedeli, s katerih okopov jih Tito rad napada.

Pa še nekaj, kar je morda podžgalo Titovo jezo. Tam proti koncu predpusta so imeli v Zagrebu posebno zboro-vanje, ki je obravnavalo probleme jugoslovanskega komu-nizma. Iz skopih poročil o tem sestanku, ki so se ga udele-žili vsi stebri hrvaške kulture, se pa čuti, da nekateri hrvaški komunisti mislijo na to, da je že prišel čas, da se od Beograda osamosvojijo, osvobodijo ali kakor hočete tudi v ideološkem pogledu. Kaj bo pa potem še ostalo od jugo-slovanskega komunizma? Morda le še tovariši Marinko, dr. Goričar in dr. Zihler!



• NAS VELIKI CHICAGO je res prava velika vas! To je ugo-tovili še pred kakimi 50 leti, pri-bližno tako, neki rojak iz Vršnih Sel pri Novem mestu, ki je bival doli na južni strani mesta nekje na Ewing Avenue pri njegovi-teti. Dolenjec je bil, pa je ljubil Noetovo kapljico. Ta pa, kadar jo je malo použil, mu je razgrela srce in razvezala grlo, da je pel in vriskal, da se ga je čulo daleč naokrog. Rad je omenjal, da ka-dar je v mladih letih zavriskal na Vršnih Selih, so ga čuli vse naokrog Ljubanskega hriba, vča-sih še tja v Stražo in Toplice.

Nekega novembrskega večera po sv. Martinu, tako je sam prav-il, to v sezoni, ko so mošči po kleteh odvrli in bili prekršeni v vina, je nekega večera stopil ven za hišo in je parkrat tako zavriskal, da so vsi sosedi v o-kolici okna odpirali in gledali ven, kdo je tak "kerle", ki zna tako vriskati. On pa se je u-maknil nazaj skozi pritlična vrata v klet.

Kako je s Chicagom zdaj? "VRISKANJA IN MIJAVKA-NJA" je v Chicagu še vedno do-sti — lahko poudarim — da več, kakor ga je potreba. To vriska-nje in mijavkanje je seveda po-litičnega značaja. Od zadnjih je-senskih volitev sem glasno vri-skajo republikanci. Odnegli so nekaj zmag — in to jim daje ko-rajšo, da vriskajo, da jih čujemo ne samo v Chicagu in Illinoisu, ampak po "vršnoselsko", da se jih čuje od enega do drugega konca Amerike.

Chicago in okraj Cook sta z malimi izjemami vedno v demo-kratskih vrstah. Le tu pa tam kak urad ali položaj pade repu-blikancem v roke. Ostali del dr-žave Illinois izven okraja Cook je pa v politični večini na repu-blikanski strani. Toda ker mesto Chicago s svojim prebivalstvom in okraj Cook tvorita preko po-lovice vsega prebivalstva države Illinois, vodijo večinoma k zma-gi v volitvah v Chicagu in Cook okraju demokrati. Je nekaj iz-jem, a zelo malo. In dokler ima-jo glavne položaje v rokah de-mokrati, so tudi politični gos-podarji države.

Na čikaško politiko se pa nihče bolj ne razume, kakor Irci. Zato so tudi najvažnejši uradi in položaji večinoma v njihovih rokah. Da so, znajo politično spretno voziti. Na njihovih poli-tičnih "busih" se navadno vozijo tudi Italijani, ki so v Chicagu zelo močni. Zatem Poljaki in zadnja leta črnici. Vsem pa znajo "božati" brade tako, da navadno v večini ob vsakih volitvah gla-sujejo za nje in njihove kandi-date. So spretni!

Kadar pa pride do kakih pre-pirov, ki so včasih kaj glasni, jih znajo vedno izgledati tako, da so "volkovi in koze" siti. Mnenja so menda, da korita so za vse dovolj velika, le znati je treba

vse urediti tako, da vsi z enako velikimi žlicami ne zajemajo iz "sklede" — pa gre lepo naprej.

Prav nekako po omenjenih re-ceptih sta uredila nesoglasja de-mokratski župan Daley in novi republikanski predsednik okraj-nega odbora. Slednji je pretil, da bo odpustil več sto nastav-ljencev v raznih okrajnih služ-benih položajih in menda bi svo-je iz republikanskih vrst za-poslil. To pa seveda ni šlo v ra-čune demokratskim veljakom in bi ne bilo v korist demokratski stranki. Sledili so razgovori in izgleda, da se je veliko pogli-halo. Na eni strani se je najbrž nekaj dalo, na drugi nekaj od-bilo. Politika je elastična, se da nategniti — pa tudi skrčiti, ka-kor zahtevajo slučaji. In chicaški politikarji se dobro razumejo na to.

Zanimivo bo tole:

Če bo Daley ponovno zmagal, kar najbrže bo, kakor vse izgle-da, za župana, potem znamo do-biti drugo leto v volitvah za gu-vernirja republikanca, to je ta-kega, ki ga bodo delno po na-črtih tudi demokrati podpirali.

O Daleyju sicer nekateri šuš-ljajo, da se mu dopade pot v Wa-shington do položaja senatorja. On sicer to zanika, pravijo ne-kateri. Res pa zna biti, da gre demokratom zelo za to, da do-bijo demokratskega senatorja, ker so ga s porazom Douglasa v zadnjih volitvah zgubili zad-njo jesen. Demokratom ni prav, da zdaj nimajo v zveznem sena-tu ravnotežnega zastopstva, ka-kor so ga imeli do zadnjih voli-tev. Zato, če jim bodo repu-blikanski veljaki pri tem šli na ro-ko, zgleda, da bi demokrati re-publikancem to uslugo vrnili s položajem za guvernerja.

To so seveda le politične sa-nje, bo kdo rekel. So res sanje, ampak politične sanje, katerih je ves svet poln — pa naj bi bil naš Veliki Chicag brez njih?

Mnogo je bilo tudi hrupa, ko je učiteljsko grozilo s stavko za večje plače. Veliko hrupa, ko so bolničarke in bolniške strežnice napovedovale stavko radi plač. Blagajne, so pravili, da so praz-ne in da so vsled tega temne. A v nekaj dneh se je vse izravnalo. Politični strici so stopili skupaj, se politično bratsko pozdravili med seboj in nekdo, ki zna tudi bodičaste ježe božati in gladiti, je dejal: "Fantje, radi česa se pa kregamo? Ne bomo taki! Daj-mo učiteljsstvu in bolničarkam kar zahtevajo. Da pa ne bodo blagajne prazne, se pa da poma-gati. "Petični strici" na La Salle Street (ta kraj je poznan v Chi-cagu kakor Wall Street v New Yorku), so dobri strici! Ti bodo nam pomagali. Chicago je velik, z veliko kreditno "brado", na ka-tero "dobri strici" vedno radi posodijo. Oni bodo posodili nam, mi okraju in še in še drugim, če bo treba. Dolgove pa bomo kri-li — to je lahka reč. Saj v Chi-cagu imamo dosti "kuč", z mno-gimi durmi in okni, ob vsakem oknu televizijske, kateri prikazu-jejo vesele in žalostne dogodke — muckam, mačkam in psičkom pa, po katerih trgovinah za nje prodajajo dobre kokoške in dru-go v konzervah, ali pa če kdo hoče tudi "friške". In koliko še drugega! Vse to se da v bodo-čnosti malo obdavčiti, pa bo letel skupaj "cvenk", da ga ne bo moč sproti spraviti v naše blagajne! Kaj bi se radi tega torej prepri-rali in belili lase? Dajmo vsem, kar hočemo, saj bodo pozneje mogli itak sami zopet vse sku-paj znesti v naše blagajne.

Fantje, zdaj, te dni posvetimo svojo pozornost temu, kdo bo naš župan, naši aldermani, po-tem bomo pa o drugih proble-mih govorili in glihali!"

Tisti, ki zna tudi bodičaste ježe božati in gladiti, je v tem slučaju dobro povedal in je res-nične strani vseh teh zmed in problemov dobro prikazal. Kako bo vse izpadlo, kako vse v županiških volitvah in kake načrte bodo snovali za naprej, to bom skušal kako poizvedeti



POMLAD NA TRŽAŠKEM

Pomladni čas, najlepši čas v letu, vabi vsa naravo, vsa živa bitja k novemu življenju.

To pomladno prerajanje se ne dogaja samo v naravi, ampak tudi v nadnaravnem življenju ter končno tudi v kulturnem življenju, toda s to razliko, da se nadnaravna in kulturna pomlad pogostokrat ne ozirata na letne čase, včasih se pa vendarle uje-mata z njimi.

Nadnaravno prerajanje

Na Tržaškem so večje možno-sti duhovnega prerajanja prišle do povdarka z ustanovitvijo Do-ma duhovnih vaj, ki ga je dal zgraditi tržaški nadškof na lepi razgledni točki nad Trstom. Dom nosi ime Osmerih blagrov in je zgrajen po vseh pravih moderne tehnike ter nudi vse mogoče udobnosti. Vsak udele-ženec ima svojo sobo, v kateri ima vse na razpolago: lep raz-gled z balkona, spalnico s kopal-nico in drugimi pritliklinami. O-bednica je skupna, prav tako ka-pela. Glede kapele je omembe vredno dejstvo, da je nadškof, dasi je Italijan, povabil sloven-skega umetnika, akademskega slikarja Toneta Kralja, naj po-slika kapelo z osmerimi blagri. To je pač laskavo priznanje ita-lijanskega škofa za slovensko u-metnost, za slovenskega umetni-ka. Dom duhovnih vaj je pač na-jmenjen Slovincem in Italija-nom, čemur se gotovo ne smemo čuditi, ker so v italijanski drža-vi in smo Slovenci v manjšini.

Lansko poletje, so imeli v tem Domu duhovne vaje slovenski duhovniki, verniki pa tedaj še niso bili usmerjeni v ta način duhovnih obnov, ker je Dom za-čel delovati šele lansko poletje.

Letos pa je podjetni gospod An-ton Sorina, kaplan pri Sv. Vin-cencu, organiziral enodneвне duhovne obnove po skupinah: prvo nedeljo v marcu za žene, drugo za dekleta, tretjo za može in fante. Imeli so skupne in sta-novske govore, priliko za spo-ved, nato sv. mašo in sv. obha-jilo. Udeležba je bila za začetek kar zadovoljiva, udeležence in udeleženci pa dobro razpoloženi. Poleg teh stanovskih priprav pa so tudi posamezni župniki imeli za vernike pripravo za Veliko noč, povabili so tuje spovednike ter tako nudili župljanom prili-ko za duhovno prerajanje na praznik Vstajenja.

Solsko mladino pa so katenet-je povabili, da je opravila po-mladno "žehto". Za opensko srednjo šolo je bila spoved 10. marca dopoldne v farni cerkvi sv. Jerneja, naslednji dan pa prav tam sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Tisti dan je bil prost pouka. Ravnatelj šole in nekat-ri profesorji so izrazili bojazan, da mladina ne bo prišla samo za mašo in obhajilo iz bližnjih vasi, ki so oddaljene tudi po par ur pešhoje. (Mladina seveda ne hodi peš, ampak se vozi z "bu-som"). Pa sem predlagal, naj bi se po maši predvajal za mladino primeren film v novi dvorani Marijanišča. Predlog je bil spre-jet in seveda tudi uspeh zago-tovljen: prišli so vsi in bili izred-no zadovoljni.

Tako se je vsak Slovenec na Tržaškem lahko prav lepo pri-pravil na praznik Vstajenja in ves zadovoljen ponavljal tisto prelepo: "Kristus je vstal, vsta-

nimo tudi mi!"

Velikonočna nedelja je bila prav lep in sončen pomladni dan, kot da bi ljubi Bog hotel tudi na zunaj pokazati notranjo lepoto praznika. Velikonočni po-nedeljek pa se je kisló držal. Kar na jok mu je šlo, morda iz zavisti, da ga je Velikonočna ne-delja po lepoti prekosila.

Prosvetno prerajanje

1. Pričakovanje. — Oopenska mladina je že nekaj časa zavid-ljivo gledala na Bazovico, kjer imajo lep "Slomškov dom" z dvorano, zabaviščem, barom, športnim igriščem... Tudi dru-god na Tržaškem in Goriškem so primerni prostori za zbiranje slovenske mladine. Le na Opči-nah nič, odkar je zob časa tako temeljito načel dvorano v Mari-janišću, da so varnostni organi prepovedali zbiranje in priredit-ve. Od tedaj je med opensko mladino zavladalo mrtvilo. Slo-venski izobraženci in kulturni delavci, pa tudi mladina sama, so poskušali na razne načine po-živiti mladinsko udejstvovanje in ga povzdigniti vsaj na nekda-njo višino, pa niso uspeli. Nato pa je vse potihnilo in se pogrez-nilo v spanje pravičnega.

2. Kakor v pravljici. — Po dol-gem brezplodnem čakanju pa je le posvetil žarek svetlega sonca na seme vrženo med kraške ska-le, osvežila ga je vloga denarnih pomoči, pokrila ga je plodna zemlja dobrodušnih src in zrno je začelo klti, zrnslo je in se razvilo v lep, bohoten klas. U-pajmo, da bodo temu klasu sle-dili še drugi, kajti iz enega klasa še ne bo kruha. Tako bi se povedalo v prispodobi.

Vendar pa ta prispodoba ni iz trte zvita, ampak je čisto resnič-na. Kaj pa naj pomeni? Kaj se je zgodilo?

3. Pravljica se uresniči. — Tržaški nadškof, ki je vedno že-lel in še vedno želi, da bi slo-venska mladina na Opčinah imela slovensko zabavno sredi-šče, je prodal nekaj zemljišča v Marijanišću, ki je njegova last-del izkupička pa dal za župnijsko dvorano. Tako je uspešno pomagal, da se je dvorana mo-gla zgraditi. Dvorana je gotova. Kakšna je? Je lepa, prijazna, e-legantna, prostorna? Če izvza-mem zadnji pridevnik v prej-jenji vprašalnem stavku, morda lahko rečem, da dvorana pov-sem ustreza. Sicer je nekaj ne-dostatkov, ki precej motijo, toda o tem kdaj kasneje... V dvora-ni je približno 150 sedežev, ob straneh in zadaj tudi še nekaj prostora za stojaljša. Oder, raz-svetljava, akustika? Vse odlično, prikupno, domače. Nič čudnega, saj je sama oprema dvorane sta-rla približno 3 milijone lir (to se pravi približno \$5000), ki jih bodo morali dobrodušni Openci neke najti, da pokrijejo dolgo-ve, Oopenska mladina je torej deloma prišla na svoj račun. Lahko se bo prosvetno udejstvo-vala in izobraževala ter zabava-la s predstavami, predavanji, se-stanki, zborovanji, družabnimi večeri...

4. Otvoritev in prireditve. — V soboto, 4. marca, je bil veliki, slovesni, otvoritveni dan. Dvora-na je bila nabito polna: prišel je tržaški nadškof, ki je dvorano blagoslovil in imel govor v slo-venščini, bil je navzoč pokra-jinski predsednik, nato predstavi-nik tržaškega župana, ki je bil tisti dan zadržan, in še mnogo drugih... Bilo je zares lepo in nadvse slovensko. V uvodnem go-

(Dolge na 3. strani)

Regerčan

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE

Komaj je odbila ura v stolpu tri, že so se začeli bližati od vseh strani može in žene, dečki in deklice, ki niso več vedeli kaj početi, gnani v bojazni, da bi ne zamudili odhoda ladje.

Oh, ni slišati tistih radostnih vzklikov, kakor ob prihodu, ko je bil pred njimi še dolg mesec neizrabljene svobode v čarobni prirodi!

To niso več veseli letoviščarji, ki so prihajali vsak dan bosih nog v belih kopalnih copatah, v svetlih oblekah, in ogledovali rumene in zelene bolnike, ki so dohajali z ladjo, in nesrečnike, katerih počitnice so minile in so zato spet odhajali.

Danes so sami na tem, da odidejo.

Danes meni — jutri tebi... šklepetajo strahotno okostja naših prednikov.

Tako prihajajo že povsem mestno oblečene, z vratovi stisnjenimi v ovrtnike, z nogami utesnjenimi v čevlje, v hlačah, suknjah, s kravatami, klobuki, čepicami... počasi prihajajo, eni preveč razposajeni, da bi bilo njih veselje pristno, drugi pa kar odkrito otožni.

Vseeno, priznati je treba, da je storil otok svojo dolžnost... svoje dobro delo; in odhajajoči so vse drugačni ob povratku nego so bili pred mesecem dni ob prihodu.

Prišli so utrujeni, debeli, suhi... to pač po starosti. Odhajajo spočiti, sveži, eni so slišali, drugi so se zdebili, kakor jim je bilo potrebno.

Toda — odhajajo! Dobro vedo, da se bivanje v tem kraju ne da podaljšati in da kliče od onstran veliki družabni mehanizem svoje hlapce in svoje žrtve.

Vseeno!... Bridko občutijo to ločitev, kajti v enem samem mesecu so se njih srca ukoreninila v noirmoutierska tla.

Teta Cecilija in Rolanda sta prišli po 'boulevardu' in po bližnji skozi hrastov gozd in po skalovju. Sprehajata se po pomolu in pozdravljata na vse strani. V 'Stari Rakovici' jih imajo vsi zelo radi; mnogi dečki prihajajo k njima po slovo, jima razkazujejo svojo prtljago, vse spominčke, vse školjke, kamenčke, hrbtne skorje rakov in posušene rastline in morske bilke, ki jih odnašajo s seboj v Pariz.

Teta jih dobrohotno, a raztreseno posluša, iskaje z očmi ljudi, ki jih težko pričakuje.

Ne gospod voditelj, ne Roger Maude še nista na mestu. Ostala sta nemara še v 'Stari Rakovici', da poravnata poslednje račune, da še vse do zadnjega pregleda in preiščeta, je li vse v redu, preden zakleneta vrata za leto dni.

Teta Cecilija je razdražena in postaja zmerom slabše. Vsak hip se ozira proti terasi ob damski obali, od koder ima priti vsak hip glavni stan 'Stare Rakovice'.

Pol starih! Po vseh stezicah prihajajo iz gozda potniki in se bližajo pomolu.

Parnik daje prve znake življenja od sebe.

Mornarji prihajajo počasi, mirno, v širokih modrih hlačah, ki kažejo velike krpe v vseh oblikah in barvah. Napravijo si pot med ljudstvom in preden spustijo potnike na brod, naložijo kovčge, kolesa in ostalo prtljago.

"Kako, da še vedno ni gospoda voditelja!" je vzklila teta Cecilija... "Mika me, da bi se vrnila pogledat, kaj ga še zadržuje. Morda naju še kaj potrebuje? Prav gotovo je kak zadržek. Ponuditi bi mu bila morala Pentapona za prtljago..."

Roland jo prijazno pomiri: "Tetka, saj je šele pol štiri. Imajo še dobre pol ure časa."

"Dobre pol ure! Ti govoriš po svoje... Toda pomol je poln ljudstva. Poglej to množico! Kako naj pride pravočasno na ladjo s svojimi kovčgi! Ponavljam ti: očitam si prav zares, da mu nisem ponudila Pentapona!"

"Ubogi Pentapon!... On vendar ni dosti močan za tako veliko težo..."

"Tiho bodi! Saj bo počil od maščobe... Bala sem se le, da te ne vznemirim."

"Torej... sem jaz kriva?"

"Da... ti si kriva! Zdaj je prišlo tako daleč, da se moram tebe bati..."

"Oh, teta!"

"Tako je!"

"Glejte... pogledajte!"

"Kje?"

"Pri blagajni."

Veliki bregonski omnibus je baš zavil pred leseno kolibico, ki je služila parobrodni družbi za uradni prostor in za potniško blagajno.

Natrpán je do vrha s kovčgi, vrečami, nahrbtniki, pasovi, glasbili in prtljago vsake vrste; ne manjkajo niti vreče krompirja in soli, ki jih odnašajo praktični otroci, da jih poklonijo svojim staršem za spomin z otoka.

Kdor ima srce, misli na sestre...

Malčki so mislili na svoje sestre in gospod voditelj je podpisal njih dobre namene.

Teta Cecilija, ki je vajena gledati na velike razdalje, preži na gospoda voditelja in na Rogerja Maude, kakor da jima hoče zdaj zdaj priskočiti na pomoč.

Komaj je odbila ura v stolpu tri, že so se začeli bližati od vseh strani može in žene, dečki in deklice, ki niso več vedeli kaj početi, gnani v bojazni, da bi ne zamudili odhoda ladje.

Oh, ni slišati tistih radostnih vzklikov, kakor ob prihodu, ko je bil pred njimi še dolg mesec neizrabljene svobode v čarobni prirodi!

To niso več veseli letoviščarji, ki so prihajali vsak dan bosih nog v belih kopalnih copatah, v svetlih oblekah, in ogledovali rumene in zelene bolnike, ki so dohajali z ladjo, in nesrečnike, katerih počitnice so minile in so zato spet odhajali.

Danes so sami na tem, da odidejo.

Danes meni — jutri tebi... šklepetajo strahotno okostja naših prednikov.

Tako prihajajo že povsem mestno oblečene, z vratovi stisnjenimi v ovrtnike, z nogami utesnjenimi v čevlje, v hlačah, suknjah, s kravatami, klobuki, čepicami... počasi prihajajo, eni preveč razposajeni, da bi bilo njih veselje pristno, drugi pa kar odkrito otožni.

Toda od daleč je že spoznala, da barantata s postreščkom, da bi jima prepeljal prtljago na vozničko do parnika. Stara grča Pinaud, ki ima kapo postrani, jima s svojo samokolnico, ki je zvrhana s poštnimi pošilkami odpira pot v gneči — Parižani kaj radi pisarijo pisma!

Naposled!... Gospod voditelj in Roger sta prišla do otrok in mladeničev, jih z velikim trudom združila v skupino in odvedlo proti ladji, kamor je baš tisti hip dovoljen pristop potnikom, zaradi česar se pomol vidno prazni.

(Dalje prihodnjič)

Hranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonds

Jože Grdina:

Ob 50-letnici ruske revolucije

(Nadaljevanje)

To, da so Lenina zaprli, je izzvalo med Poljaki protest. V njegovo zaščito so nastopili poljski socialdemokratje Ganecki, Barocki, zakopanski zdravnik Dlucki, ter pisatelji Štefan Žeromski, Jan Kasprovič, Vladislav Orkan in drugi. Leninova žena Nadežda pa je prosila dr. Viktorja Adlerja, poslanca avstrijskega parlamenta na Dunaju ter voditelja socialdemokratov in poslanca Germana Diamandu, da naj pomagata Leninu iz tako nevarnega položaja. Uspeh teh posredovanj je bil, da je krakovska policija izjavila, da nima proti Uljanovu nič obremenilnega glede špijonaže. 19. avgusta so ga izpustili iz ječe. Brž ko je bil Lenin prost, se je, ne da bi čakal na vlak, odpeljal s kmečkim vozom v Poronin; od tam pa po preteku enega tedna je prišel na Dunaj, kjer je obiskal dr. V. Adlerja, ki je Leninu pripovedoval o svojem razgovoru z ministrom. Minister je namreč dr. Adlerja vprašal: "Ste vi uverjeni, da je Uljanov (Lenin) sovražnik carske vlade?" Na to je dr. Adler ministru odgovoril: "O, da! Bolj zaklet sovražnik kot vaša ekscelenca. Iz tega je razvidno, da so na Dunaju dobro vedeli, kdo je Lenin in kaj je njegov načrt. To je poglavje avstrijske lumparije nasproti Rusiji. Če bi tedaj držali Lenina in ga izročili ruski policiji, ki je to prosila, bi danes ne imeli komunizma, pa tudi Poljakov, ki so tako zagovarjali in ščitili Lenina, bi danes ne tepel komunistični bič."

Tako se je Lenin z blagoslovom Avstrije odpeljal v Švico, kamor je došel 5. septembra ter se nastanil v Bernu. Takoj je šel na novo delo za doseg revolucije v Rusiji. Že koj drugi dan po njegovem prihodu so zborovali boljševiki v gozdu za Bernom, kjer je bil prisoten tudi poslanec Dume iz Petrograda (prvotno ime Sankt Petersburg je bilo 18. avgusta (1. sept.) 1914 preimenovano v Petrograd, l. 1924 pa v Leningrad) F. N. Samoilov. Na zborovanju je Lenin nastopil z razpravo o odnošajih boljševiške partije do vojne in sprejeli so njegovo stališče o nalogah revolucionarne socialdemokratske partije. Lenin je takoj poslal nekatere s Samoilovom vred v Rusijo, kjer naj bi razdeljeni po sekcijah pripravljali tla za revolucijo.

V oktobru je Lenin v posebnem manifestu "Vojna in ruska socialdemokracija" nastopil obeti vojni in zavojevalcem obeh strani. Njegova zahteva je bila: imperialistična vojna naj se spremeni v državljansko vojno, v kateri naj za zmago proletariata sodelujejo ne le ruski, temveč revolucionarji vseh vojskojočih se držav, kot najmanjše zlo za Rusijo pa je označil odpravo carizma. Ta manifest je objavil list "Social-Demokrat", št. 33. 19. okt. (1. nov.) 1914. Po skrivnih potih so ga poslali v Rusijo, kjer je igral veliko vlogo. Njegov učinek se je posebej odražal v stavkah ali štrajkih po vsej državi, zlasti v Petrogradu. Ko je Rusija tako nujno potrebovala sodelovanja pri obrambi, so delavci, ki so delali vojne in druge potrebščine, stavkali.

Stavke so Rusiji več škodovale kot vsa Leninova propaganda proti carizmu; brez stavk bi Leninu gotovo ne uspelo priti na oblast. Nemčija in Avstro-Ogrska sta to zakulisno delo Lenina spremljali z velikim upom v zmago. Še pred odhodom na vojno l. 1914 smo čitali v Ljubljani, kaj se v Rusiji dogaja, kot je to popisal tedanji petrogradski poročevalec ljubljanskega "Slovenca", namreč o stavkah, ki so se nadaljevale kar skozi mesece l. 1914. Značilna je stavka delavcev decembra 1914, ko so v Petrogradu zastavkali delavci pri izdelovanju patron za topovske kroglice; v javnosti so pa Leninovi propagandisti lagali, da je temu pomanjkanju topovskih krogel kriva vlada in kajpada v prvi vrsti car. Da so tako pravili, vem, ker sem sam slišal take izjave in v to smo potem avstrijski vojni ujetniki tudi verjeli. Kako je bilo s temi stavkami, lepo pove "Petrogradska kronika", ko podrobno navaja vse stavke, katerih je bilo samo v Petrogradu l. 1915 46, l. 1916 pa že 67. Ko je pa nastopil l. 1917, so dobile stavke tako moč, da je bila država resno ogrožena. 14. (27.) februarja je zastavkalo 80.000 delavcev, 15. (28.) februarja 25.000 delavcev, 24. februarja (9. marca) 200.000 delavcev, 25. februarja (10. marca) splošna politična stavka z 250.000 delavci. Tem so se pridružili še dijaki ter potem skupno demonstrirali in razgrajali po ulicah, kjer so se pojavljali stavkajoči delavci z rdečimi zastavami in napisi: "Dol z vlado! Živela republika! Dol z vojno!" ter peli revolucionarne pesmi. Te stavke in demonstracije so 28. februarja (11. marca) prešle v pravo vstajo, nakar je bilo poklicano vojaštvo Pavlovskega polka (15.000 po številu), ki se je pa, namesto da bi pomagalo policiji delati red, pridružilo demonstrantom ter streljalo na policijo. Položaj, ki je bil nevzdržen, je poslabšalo še pomanjkanje kruha. V začetku marca je bil v Rusiji tak mraz, da je na stotine železniških strojev, ki so vozili v Petrograd moko in drugi proviant, enostavno zamrznilo in pekomo je zaradi tega trenutno zmanjkalo moke, da niso mogli peči kruha. Revolucionarji so to izrabili in hujskali narod, ki se je pridružil demonstrantom, s katerimi je tako potegnila javnost in vojaštvo. Vrhunec je bil dosežen 2. (15.) marca, ko se je car Nikolaj II. odpovedal prestolu.

(Dalje prihodnjič)

IZ PRIMORSKEGA

(Nadaljevanje z 2. strani)

voru je predsednik Marijanišča, župnik Marijan Živic iz Bazovice, predlagal, da bi se dvorana imenovala Finžgarjev dom, kar je bilo sprejeto z navdušenjem in navzoči so z bučnim plaskanjem potrdili predlog č. g. Zivca.

Uradnemu delu otvoritve je sledil zabavni del. Sodelovali so: openski cerkveni pevski zbor, godalni kvartet "Klub 67", mladinski pevski zbor Glasbene matice iz Opčin, folklorna skupina Slovenskega kulturnega kluba, moški Ekumenski pevski zbor. Ves program je bil tako lepo izveden, da so poslušalci navdušeno plaskali in nekaj točk so izvajalci morali večkrat ponavljati. Naslednji dan so otvoritveno prireditve ponovili. Dvorana je bila prav tako kot prejšnji dan napolnjena do zadnjega kotička.

Naslednjo nedeljo je igralska družina prof. Peterlina zaigrala dramo "Edip v Hirošimi", v soboto pred Čvetno nedeljo pa je bila predstava "Kocka v kocki", drama, ki jo je spisal domačin Verč.

Bodoče dimenzije in pogledi

Tako je letošnja pomlad ob vzbujajoči se pomladi tudi openska mladina zaživela v novem navdušenju za kulturno življenje. A to še ni vse! Načrti za tukajšnji apostolat predvidevajo delo s širokim toriščem vseh dimenzij višine in globine, širine in dolžine ter naj bi se oziralo v preteklost, da popravi napake, ki so se nekoč delale, naj bi se oziralo s kritičnim pogledom v sedanost, da bodo odgovorni činitelji spoznavali važne probleme sedanosti in bi naj ne prezrlo bodočnosti, da se bo gradnja slovenskega kulturnega izživilja postavila na trdna tla, ki bo lahko kljubovalo še tako nasilnim viharjem.

V Indiji bodo 6. maja predsedniške volitve

NEW DELHI, Ind. — Sedanjemu predsedniku in podpredsedniku poteče letos poslovna doba, zato je vlada razpisala za 6. maj predsedniške volitve. Predsednika bodo volili poslanci centralnega parlamenta in deželni zborovi. Dosedaj so bile dvakrat predsedniške volitve, obakrat pa brez pomena, ker je kongresna stranka imela tako veliko večino, da se ji ni bilo treba bati opozicije. Letos je to

drugače. Stranka ima sicer večino, toda je majhna in šepa. Povrhu se je še šest opozicijskih strank domenilo, da bodo postavile skupno listo za predsednika in podpredsednika. Lahko se torej zgodi, da bo zmagal kandidat opozicije, verjetno pa ni.

Mesto predsednika republike nima političnega vpliva, nekaj veljave pa ima vendarle. Predsednik imenuje novo vlado na predlog parlamentarnih voditeljev, lahko razpusti parlament, je vrhovni poveljnik vseh oboroženih sil, zastopa državo pred zunanjim svetom itd.

Kdo bo postavljen za kandidata, je še uganka. Mrs. Gandhi se poteguje, da bi vsaj sedanji podpredsednik ostal na svojem mestu. Sedanjemu predsedniku pa ne dopušča rahlo zdravje, da bi zopet kandidiral.

Turčija bi rada dobila za varstvo meje proti Sovjetiji atomske mine

WASHINGTON, D.C. — Ravno tisti čas, ko so pretekli teden zborovali v Washingtonu vojni ministri NATO in si belili glave, kako naj sestavijo načrt za skupno rabo atomskega orožja, je pa predsednik turške republike Sunay ponovno izrazil željo, da bi Turčija dobila atomske mine. Atomske mine so take kot navadne, le da je v njih atomsko strelivo. Niso ne večje, ne težje od navadnih, rabiti se pa dajo za

Moški dobijo delo

Custodian Building and Maintenance, to keep offices and warehouse in spick and span condition and perform other duties, full time basis, one and a-half overtime. Complete employee benefits. 1435 W. 25th St. corner of Detroit (72)

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON

AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling

Machines

HORIZONTAL

BORING MILLS

TURRET

LATHES

GAP TURRET

LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL

CONTROLLED

MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN

DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

(73)

različne namene. Turčija bi rabila atomske mine za miniranje gorskih prelazov ob rusko-turški meji.

Pravi, da jih pri sedanjem sistemu ne more rabiti. Pri sedanjem sistemu bi namreč prišle mine iz ameriških zalog v Turčiji, potem bi jih bilo treba prepeljati na mejo s kamijoni ali helikopterji, jih zakopati v zemljo ob prelazih. Mine bi sprožili ameriški strokovnjaki, ki bi dobili dovoljenje iz Washingtona.

Ta pot se Turkom zdi veliko predolga, kajti ruske čete bi že davno prekorale obmejne prelaze in vdrle v Turčijo, predno bi počila prva atomska mina, ako bi jo bilo sploh mogoče spraviti na obmejne prelaze.

Vojni ministri NATO niso ugovarjali turškemu stališču v načelu. Mislijo so pa, da se to vprašanje rešiti le v sklopu sklepa, ki naj načelno uredijo rabo atomskega orožja v NATO narodni obrambi.

L. 1972 pomeni novo razmejitev volivnih okrajev

WASHINGTON, D.C. — Leta 1970 bo redno ljudsko štetje. Njegovi rezultati bodo podlaga za razdelitev kongresnikov na posamezne države. Računajo, da bo radi tega prizadetih kar 34 držav. Nekatere bodo zgubile volivne okraje, druge pa na račun prvih pridobile.

Na zgubi bo verjetno naša ohajska država, ki utegne zgubiti dva kongresnika, ker prebivalstvo ne narašča v njej tako hitro kot v nekaterih drugih državah. Največ kongresnikov bo imela Kalifornija; kar 44!

Država bo poskrbela za prevoz otrok z avtobusi tudi v katoliške šole

MILWAUKEE, Wis. — Ljudsko glasovanje je odločilo z veliko večino, naj država Wisconsin plačuje stroške za prevoz otrok z avtobusi tudi v katoliške in druge privatne šole. Za ta predlog je glasovalo 461.354 volivcev, proti pa le 355.782. Leta 1946 je podoben predlog z nekatko isto večino propadel.

MALI OGLASI

Soba se odda
Lepa, opremljena soba se odda zaposlenemu moškemu, v lepi mirni hiši. Si lahko kuha. Na 1027 E. 61 St. tel. HE 1-6671. (72)

Naprodaj
Delikatesna trgovina v slovenski naselbini (Collinwood). Pivo in vino za ven; blizu cerkve in šole; lepo stanovanje. Kličite 451-7487 po 6. uri pop. (74)

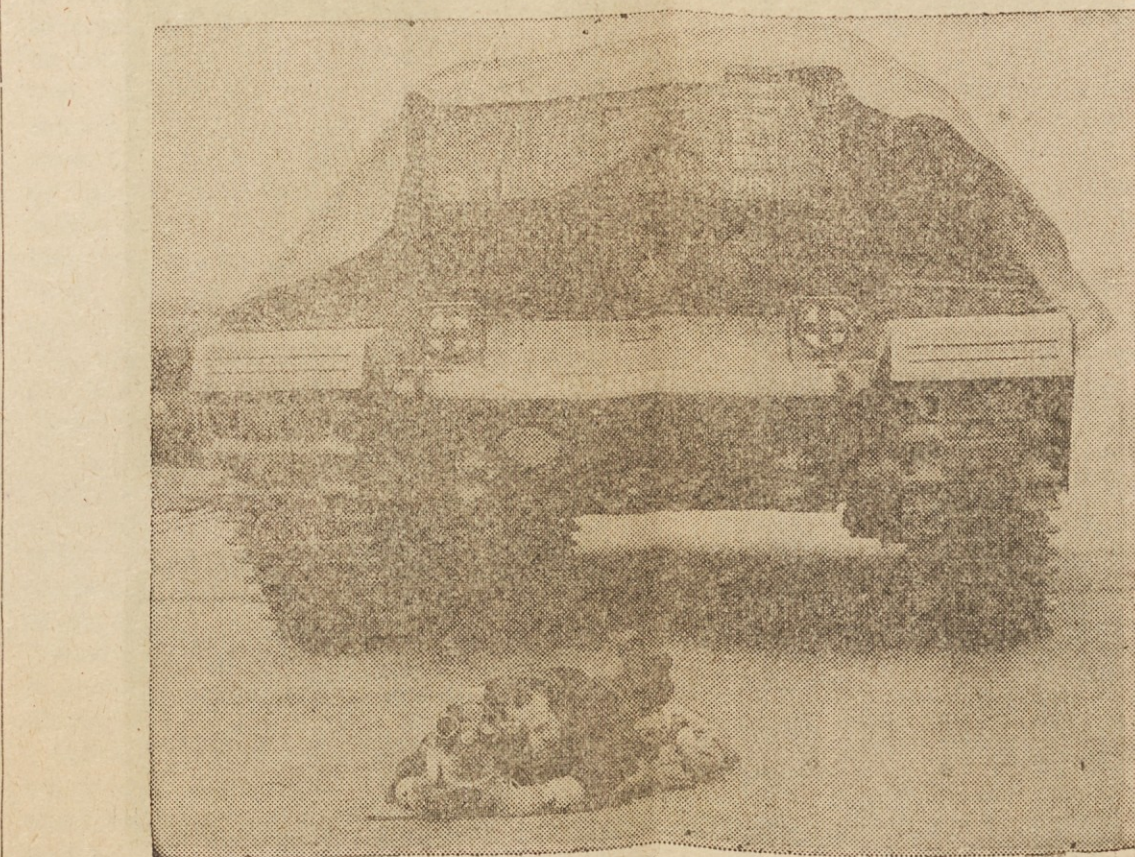
TONY KRISTAVNIK
PAINTING and DECORATING
1171 East 61st. Street
Kličite 431-0965 za brezplačen proračun

Twinsburg — Prodaja lastnik
Ranch hiša, 3 spalnice, mestna voda in plin, lepa okolica, možnost ugodnega financiranja, \$16.900. Kličite med tednom 425-8571 po 6. zv. (70)

E. 58 St.
Blizu St. Clair Ave., je naprodaj 4-družinska zidana hiša. 4 sobe in kopalnica vsako stanovanje. Dober dohodek in dom. \$11.900, telefon 752-1070. (71)

PEKARIJA NA PRODAJ
na 632 E. 162. St. - Tel. 851-7117
Poslojpe, vse mašine za peko z vsemi pritliklinami. — Dobra kupčija! Lahko pridete pogledat ali pa telefonirate vsak dan od 10. do 10. zvečer, razen v sredo ali soboto. (89)

Prijatelj's Pharmacy
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4212
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS



V OKVIRU SLUŽBE — Fotografijo-poročevalci se znajdejo v vseh mogočih položajih. Fotografije morajo biti jasne in učinkovite. Fotograf na naši sliki se je vlegel na cesto, da vozijo tanki preko njega na ladjo v britanskem pristanišču Southampton, da bi dobil čim boljši posnetek.

MLADA BREDA

IVAN PREGELJ

"Kaj se boste poravnali?" je zeto. Bil je že malo pijan in z roko je udarjal ob mizo.

"Ti," je dejal, ko sta ostala sama z Luko, "midva sva prijatelja, kaj, Luka. Ti že, ti! Tvoja sestra pa ni mnogo vredna."

Luka je nato začel tožiti Tomažu, kako Katra tepe in preganja Jerico in vse to samo zaradi njega, ki mu je deklet priraslo k srcu.

Tomaž se je smejal predse in ponavljal:

"Sema si, Luka, pomagati si ne znaš!"

"Kako si bom pomagal?" je vprašal Luka.

"Hm," je dejal Tomaž in izpraznil kozarec, "znati je treba!"

In Tomaž je skrivnostno kimal z glavo, kakor da pritruje sam sebi. Naročil je nove pijske.

Luka se je vino prijemalo.

"Vidiš," je začel potem Tomaž, "ali misliš, da bi njej to kaj storilo, zaviti tebi ali meni vrat?"

"Zakaj tebi?" je vprašal Luka.

"To tebi ni nič mar, Luka. Vprašam te, ali misliš, da bi ji ne mogla zaviti vratu?"

"Komu?" je vprašal Luka.

"Komu! Anti tisti Jerici! Le verjemi mi. Vere nima nobene, pa usmiljenja tudi ne. Sem umazan od nog do glave, tako črn pa ne kot ona."

Luka je molče poslušal.

"Le meni verjemi," je govoril dalje Tomaž, "predobro jo poznam. Še danes bi na Peči živel gospodar, če bi nje ne bilo. Pa tudi sin bi živel! Hehe! Pa tebe, Luka, ima prav v želodcu. Lepo sestro, prav lepo sestro imaš."

"Po imenu je sestra, po srcu ni!" je odgovoril Luka.

"In nad tisto siroto da se je spravila, praviš, kako ji je že ime?"

"Jerica!"

"Prav res. Ljubezniv otrok. Še muhi ne stori žalega."

"Komaj je okrevala. Imela je koze."

"Eh," je dejal Tomaž.

"Pa v zidanico jo je dala zapesti!"

"Tisto je bilo grdo! Spominjam se!" je pristavil Tomaž.

"Saj pravim, lepo sestro imaš. Pijva na njeno zdravje!"

Pila sta, pa ne na Katrino zdravje.

In čim dalje sta pila, tem skrivnostneje sta govorila. Prišel je Pušar in, ker je bilo že

pozno, ju je dvignil.

"Ti," je dejal Tomaž zunaj, "spat pa še ne greva. Povsod še ne bo zaprto." In res sta našla drugod še odprto. Tomaž je potegnil Luko za seboj v kot. Luka je bil od pijske že dobro omamljen.

"Ali čikaš?" je vprašal nenadoma Tomaž.

"Zvečim včasih," je odvrnil Luka.

"Ti," je dejal Tomaž in pogledal po strani Luko, "pa bi ji požvečil. To jo bo napravilo ponižno."

"Misliš?" je vprašal Luka. In v motnih obrisih je šlo mimo njegovih oči trpljenje sirote Jerice na Peči.

"Le poslušaj!" je dejal Tomaž in začel skrivnostno šepetati z Luko...

V somraku rosnega jutra se je opotekal Luka proti Peči, in prav tedaj je hitela drobna strgavica s Peči sem dol, plaha, drgetajoča od trudnosti in strahu, s culico pod pazduho in kosom kruha, katerega je bila prihranila pri večerji. Tam doli sredi brega je dekletce obstalo in naenkrat ji je postalo silno težko, da odhaja s Peči. Domislila se je Anžeta, domislila se je Luke, domislila Anice, domislila Marjanice. Spomnila se je najljubših ji krav, grlice in petelina, ki ji je znal skočiti na rame, in so se potem zbrale kokiši okoli nje. Spomnila se je vsega in vsakovrstnega, ki se ji je bilo pripetilo tu gori. Kakor pozabljene so bile vse bridkosti, samo veselih in lepih ur se je domislila. Še zadnje bolezni se je spomnila z nekako veselo grenko zavestjo. Nenadoma pa je stopila med to hrepenenje nazaj na Peč strašna slika te noči in zopet je pohitela deklica, kakor da preži izza Peči dol na njo ono neznano iz noči.

Doli ob žagi se je Jerica zopet ustavila. Čudno trudna je bila. Sedla je na hloed in zopet so ji poromale misli na Peč. Poromale so k Anžetu. Ko da se je prejšnji dan dogodilo, se je domislila večera, ko je z Anžetom izbirala krompir. Polglasno je govorila: "Anže, Anže, mene je strah!" In potem je zopet pomislila, kaj neki poreče jutri, ko ne bo Jerice nikjer. In kaj porečejo Luka, Anica in Marjanica?

Z vso ljubeznijo je mislila na

te osebe in v oči so ji privrele solze.

Zaslišala je korake po cesti. Plaho je odskočila v senco za deske, pridržala sapo in drgetala. Počasi so odjeknile v bregu stopinje in deklica je stopila zopet na cesto. Nekaj medle svetlobe je bledele na nebu. Ali je bila zapadla me sečina ali zarja?

Jerica je pogledala še enkrat gor proti Peči in še enkrat je pomislila na vse drago, kar je zapustila gori. Dolgo, dolgo ni mogla odtrgati pogleda od Peči. Nenadoma pa se ji je zazdelo,

da se je prikazala tam gori izza brega senca. Jerica je kriknila in bežala po cesti, bežala, gnana od strahu in brezsrčnosti žene, ki ji je bila svojčas — "mati!"

30. Luka se prebudi

Luka se je v spanju prevrgel in pri tem podrl lestvo, ki je hrupoma padla po tleh. Glava ga je bolela in mrazilo ga je. Polagoma se je tudi zavedel, da ne leži pod streho, temveč pod lopo na kupu stelje. Zvezde na nebu so bledele, nekaj medle svetlobe je ležalo na nebu.

(Dalje prihodnjič)

APRIL						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

KOLEDAR društvenih prireditev

APRIL

15. — Pevski zbor Korotan priredi koncert slovenskih pesmi v SND na St. Clair Ave.

16. — Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ praznuje 50-letnico obstoja s sv. mašo v cerkvi sv. Vida ob 11.45 in po njej z banketom v farni dvorani.

22. — DSPB Tabor v Clevelandu priredi svojo pomladansko zabavo v SD na Holmes Ave.

23. — Glasbena Matica poda v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue svoj pomladanski koncert.

29. — St. Lawrence Vet. Post No. 553 priredi večerjo od 7. do 9. v Slov. nar. domu na E. 80 St. Po osmih godba!

30. — Pevski zbor Planina priredi pomladanski koncert v SND na Maple Heights, 5050 Stanley Ave. Začetek ob 4. pop.

30. — Mladi harmonikarji podajo koncert v farni dvorani pri Sv. vidu. Začetek ob 3.30 popoldne.

MAJ

6. — Baragov dom in Družabni klub B. D. priredita večerjo s plesom. Igrajo "Veseli Slovenci".

6., 7. — 30. letno vzhodno kegljaško KSKJ tekmovanje v Grdina Recreation Center na 6017 St. Clair Avenue.

7. — Pevski zbor Triglav priredi letni koncert in prizor za 20-letnico svojega obstoja v Sachsenheimu na 7001 Denison Avenue.

14. — Otroci Slovenske šole pri Sv. Vidu nastopijo za MATERINSKI DAN.

14. — Materinska proslava Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti v šolski dvorani. Začetek ob treh popoldne.

28. — Slovenski spominski dan. — Društvo SPB Cleveland: sv. maša za padle slovenske žrtve vojske in komunistične revolucije pri Lurški kapeli na Providence Heights na Chardon Road.

JUNIJ

4. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na farmi sv. Jožefa.

10. in 11. — DSPB Tabor-Cleveland priredi letno spominsko proslavo vetrinjske tragedije s sv. mašo na Slovenski pristavi.

11. — Klub društev SDD na Recher Avenue priredi balinarko tekmo in večerjo.

18. — Otvoritev Slovenske pristave 1967: piknik in ples.

25. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

25. — Slov. kult. društvo Triglav v Milwaukee priredi v Triglav parku prvo letno veselico.

JULIJ

2. in 4. — Piknik Slovenske pristave.

4. — Clevelandka federacija slov. nar. domov bo imela svoj prvi letni piknik na farmi S.N.P.J. na Heath Rd. v Chardonu.

9. — Društvo slov. pritikomunističnih borcev priredi piknik na Slovenski pristavi.

12. - 16. — Farni karneval pri Sv. Vidu na farnih prostorih in šolskem dvorišču.

23. — Slovenski športni klub priredi PIKNIK na Slovenski pristavi, združen s športnim sporedom, plesom in zabavami.

30. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

6. — Spominski sklad H. Lobeta priredi piknik na Slov. pristavi.

13. — Društvo Najsv. Imena fare sv. Vida priredi piknik na Slov. pristavi.

20. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

20. — Slov. kult. društvo Triglav v Milwaukee priredi v Triglav parku drugi letni piknik združen z mladinskim športnim dnevom.

27. — Štajerski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

3. in 4. — Piknik Slovenske pristave.

24. — Oltarno društvo fare sv. Vida praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.45 in nato z banketom v

farni dvorani pri Sv. Vidu.

24. — Vinska trgatve na Slovenski pristavi.

OKTOBER

1. — Združeni kulturni program in proslava 48-letnice SDD na Recher Avenue.

7. — DSPB Tabor pripravi jesensko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave.

14. — "Slovenska noč" v avditoriju SND na St. Clair Ave. Igra Pecan-Trebar orkester.

29. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

4. — Belokranjski klub priredi svojo Veselo Martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue.

5. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue.

11. — Klub slov. upokojencev v Newburgu priredi BANKET ob 5-letnici obstoja kluba, v SND na E. 80 St. Začetek ob 6. večer. Igral bo Zabak trio.

19. — Pevski zbor Jadran poda v SDD na Waterloo Road svoj jesenski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

23. — The Sixth Thanksgiving Tony's Polka Party v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

DECEMBER

3. — Moški pevski zbor Sloven podaja svoj jesenski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob 4. popoldne.

JANUAR — 1968

27. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč", zabavo s plesom, v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 6.30.

1890

1967

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 11. marca 1967 v Gospodu preminula naša ljubljena mama, stara mati in pramati

Jennie Steklasa

Pokojna je bila rojena dne 11. maja 1890 v Šmihelnu pri Žužemberku, Slovenija, Jugoslavija. Leta 1902 je prišla v Cleveland, Ohio.

Pokopali smo jo dne 14. marca 1967 na pokopališču Kalvarija. Iz železovega pogrebnega zavoda na St. Clair Ave. smo je v pogrebnem sprevodu prepeljali v cerkev sv. Pavla na 40. cesti, kjer je Rev. Stephen A. Markužić daroval zanjo slovesno pogrebno sv. mašo, potem pa je pogrebni sprevoz odšel na pokopališče. Iskreno se zahvaljujemo Rev. Markužić-u za daritev sv. maše in za sveta pogrebna opravila in molitve v pogrebnem zavodu in ob grobu. Prav tako smo globoko hvaležni Rev. John Vasek-u, ki je prihitel k umirajoči, ji podelil sveto maziljenje in molil za zveličanje duše.

Prisrčno zahvalo naj prejmeta društvi The Maccabees — Carniola Hive No. 493 L in društvo Sv. Janeza Krstnika št. 37 KSKJ, ki sta počastili pokojno kot svojo preminulo članico. Iskrena hvala za krasna skupna venca teh društev.

Naši dobri sosede so zbrali sklad za sv. maše in skupni venec. Najlepša hvala vsem, ki so prispevali, zlasti pa Mrs. Jennie Hudoklin in Mrs. Mary Primozic, ki sta zbrali. Posebej hvala Mrs. Jennie Hudoklin tudi za to, da je prihitela in bila z nami v molitvi ob smrtni uri.

Zelo hvaležni smo železovemu pogrebnemu zavodu, ki je izvrstno uredil pogrebne priprave in odlično vodil sprevoz.

Prav lepo se zahvaljujemo lastnikom in uslužbencem Al & George Tavern 6616 St. Clair Ave. kjer so udeleženci dobili izvrstno okrepčilo po pogrebu.

Naj dobri Bog stotero povrne vsem, ki so darovali za sv. maše in druge dobre namene, vsem, ki so dali na razpolago automobile in vsem, ki so poklonili cvetje in vence.

Prisrčna hvala vsem, ki so prišli kropiti, vsem ki so se udeležili sv. maše in spremljali pokojno našo mamo do groba. Posebej hvala dobrim možem, ki so nosili krsto.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, kolikor smo imeli naslove. Če bi kdo pomotoma naše posebne zahvale ne bil dobil, prosimo naj oprost. Vse prosimo, da sprejmete tole našo skupno javno zahvalo za vsa dobra dela, ki ste nam jih storili ob žalostnem maminem slovesu. Posebej hvala vsem, ki ste mami storili kako dobroto v zadnjih dneh življenja, vsem, ki ste jo počastili, vsem, ki ste nam priskočili v pomoč v času najhujše žalosti in vsem, ki ste nam osebno ali pismeno izrazili svoje sožalje.

Mamica je kakor sonce,
srček njen je zlat;
kakor žarek nam prisije
od nebeskih vrat.

Ko pa žarek ta ugasne,
v srce pade mrak;
v upanju pa solza sije
tja pred prestol zlat.

Zalujoci:

hčere: JEAN, AGNES in JOSEPHINE,
zeti: ANTHONY SELAN, EDWARD LAMPERT
in JAMES LUZAR

tri vnukinje, en vnuk, 4 pravnuki in ostali sorodniki
Cleveland, O., 10. aprila 1967.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MEN FOR GENERAL FACTORY WORK

Ages between 45-55. 5 day, 40 hour week. Permanent position. Employee benefits. S. W. resident.

THE HODSON CORP.

5301 W. 66th St., Chicago, Ill. 767-8447 (70)

EXPERIENCED SHEET METAL—Spot Welding - Punch Press - Press Brake. Premium rate for night shift. Steady.

Modern Light & Equip. Co.
3540 S. Wabash Ave. PH. 842-0900 (71)

FEMALE HELP

GENERAL OFFICE

Girl wanted for congenial group exp. in typing and filing. Relieve switchboard and handle mail. Permanent. Best working conditions. SuCrest Corp. 330 E. North Water st. PH. 527-5588 (72)

REAL ESTATE FOR SALE

BENSENVILLE — BY OWNER

3 Bedroom ranch, 2 car garage. Large improved lot. \$18,300.

Phone 766-4731.

(72)



V PRIPRAVLJENOSTI — Čangkaškov vojak v polni bojni opremi pri pregledu na otoku Kvemoj komaj par milj od rdeče Kitajske.



VELEMESTNA ZMEDA — Slika kaže pogled na obcestni hodnik in zgradbe ob delu Boverly St. v Manhattanu v New Yorku. Napisi vseh vrst, reklame in prometne luči se bore za pritegnitev človekove pozornosti.